

הושענות להושענא רבא - "אום אני חומה... ההרוגה עליך ונחשבת כצאן טבחה. זרויה בין מכעיסיה, חבוקה

ודבוקה בך.."

איוב פרק י"ג

(ו) **שמעו נא תוכחתי** ורבות שפתי הקשיבו :... (טו) **הן יקטלני לא לו איחל** אך דרכי אל פניו

אוכיח:

משנה, מסכת סוטה כ"ז עמוד ב'

...בו ביום דרש ר' יהושע בן הורקנוס : לא עבד איוב את הקב"ה אלא מאהבה, שנא' : +איוב יג+ הן יקטלני לו איחל, ועדיין הדבר שקול, לו אני מצפה או איני מצפה? ת"ל : +איוב כז+ עד אגוע לא אסיר תומתי ממני, מלמד שמאהבה עשה. אמר רבי יהושע : מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי, שהיית דורש כל ימך : שלא עבד איוב את המקום אלא מיראה, שנאמר : +איוב א+ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע, והלא יהושע תלמיד תלמידך למד שמאהבה עשה .

מסכת שבת דף פ"ח עמוד ב'

אמר רבי יהושע בן לוי : מאי דכתיב +שיר השירים+ צרור המור דודי לי בין שדי ילין - אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא : רבונו של עולם, **אף על פי שמיצר ומימר לי דודי - בין שדי ילין.**

איכה פרק ג' ח"ח - ואמר אבד נצחי, ותוחלתי מה':

"באמנתו"-סיפורו של הרב יהודה עמיטל מאת אלישיב רייכנר עמ' 108...אלא שיהושע סירב להרפות. "נשארתי מאמין, נשארתי דתי?" שאל את

יהודה, וזה בחר לענות לו בשאלה : "ואילו לא נשארתי דתי, השאלות היו מובנות? התופעה היתה מובנת יותר, ברורה?" על תשובה זו נהג הרב עמיטל לחזור שוב ושוב, שנים רבות לאחר מכן, כשדיבר על התמודדות האדם המאמין עם השואה. "את יד ה' ראיתי בשואה, אך את משמעותה לא הבנתי", אמר לתלמידיו. **קושיותיו נותרו ללא מענה, ועם זאת אמנותו העזה לא נפגעה"**

הרב יעקב מדין על מורו הרב עמיטל ז"ל, "לעבדך באמת", עמ' 9-השמדת יהדות אירופה על מוראותיה עוררה בקרב יהודית תגובות דתיות ואמונתיות שונות. היו מי שהתפקרו, נטשו את הקב"ה.... לעומתם היו מי שלא גילו את הרגישות למשבר באמונה ובאופן טבעי נתקו את האמונה מן המציאות ומן ההיסטוריה ונותרו עם האמונה בלבד.... רבנו חוה את הרע במלוא עוצמתו והוא לא נתן לטהר בקלות ובשטחיות את שמו של הקב"ה ממה שקרה. הוא לא עשה לו הנחות וסירב לנתק את אחריותו של הקב"ה למציאות. הוא עיבד את הנוסחה שלפיה האמונה בקב"ה ממשיכה להתקיים ומקיימת את התחושה שהקב"ה נוכח בינותינו וכי אמונה זו קיימת גם כשנותרים בקושיות גדולות על הצדק והיושר המאפיינים את נוכחותו יתברך.

שיחה של הרב עמיטל שכתוב, טיש של סוף זמן קיץ תשנ"ח. דף קשר מס' 686 www.etzion.org.il/vbm/archive/9-sichot/11vayigash.rtf...אנו עומדים בפני השואה ואין לנו שום תשובה, זה אחד מניסיונותינו, "ואמונתך בלילות". אנו ממשיכים לדבוק בקב"ה - "ברחנו ממך אליך", למרות שאין לנו שום הסבר. כאשר קורה אסון רח"ל, יש חוגים מסוימים או רבנים מסוימים שיש להם הסבר ותשובה. הם יודעים לענות, למשל, מדוע נהרגו מספר ילדים. בדרך כלל הסיבה היא חטאים של אחרים. תאר לעצמך - אילו היו אומרים לאותו רב : יש לפניך שתי תמונות - כאן נהרגו מליוני ילדים וכאן נהרגו עשרה. מה היה אומר : על עשרה יש לי תשובה ועל מליוני ילדים אין לי תשובה!!...אי אפשר לבסס את עבודת השם שלנו על יסוד הכרת הטוב בתקופה זו, שבה אירע החורבן הגדול ביותר בתולדות העם היהודי. כך אומר בעל "חובות הלבבות"... "דומה למה שאמר איוב : 'הן יקטלני לו איחל', ועל עניין הזה רמז החכם באומר 'צרור המור דודי לי ובין שדי ילין' ואמרו רבותינו ז"ל דרך הדרש : אף על פי שמיצר לי ומימר לי - בין שדי ילין". במדרגה האחרונה של חובות הלבבות, "שער אהבת ה'", מבסס רבנו בחיי את אהבת ה', לא על הכרת הטוב, **אלא על אמונה למרות הסתר הפנים**.... אומרת **המשנה בסוטה** : "בו ביום דרש ר' יהושע בן הורקנוס : לא עבד איוב את הקב"ה אלא מאהבה. שנאמר 'הן יקטלני לו איחל'.... ההכרה היא שאין ממי לברוח ואין לאן לברוח. ברחנו ממך - אליך. אין לנו הסבר, אין לנו תשובה, אין לנו פירוש, ובכל זאת אנו ממשיכים ללכת בדרך האמונה **למרות כל הספקות והקשיים**". "צרור המור דודי לי בין שדי ילין - אף על פי שמיצר לי ומימר לי - בין שדי ילין". (שבת פח :)

